

מכתב מספר ברחוב לילובלום

אם לא היו לנו ערבים מהשטחים מי היה עובד בחקלאות, בבנין, במסעדות ובניקוי גירות?

למנהל החשבונות בעולם הזה: שלום. אומרים אתה לא מפחד להדפיס את האמת. נראה אותך! לפני שבוע שאלו את ספיר בדיעות אחרונות מה דעתו על העצבות בשוק השחור או הוא אמר: „אני מקווה שכל הספקולנטים יפסידו. עשו מזה כותרת בעתון וזה העלה לי את הדם לראש, בחיי!”

אני סוחר דולארים אבל אל תחשוב, נעלבתי מזה שקרא לי ספקולנט. אולי הוא חושב שזה מילה לא יפה אבל אני לא חושב ככה. אם הוא חושב שאני צריך להתבייש במקצוע שלי או הוא עם כל הכבוד, יכול להתבייש במקצוע שלו. אני אפילו לא מתבייש אם אחד קורא לי ספסר.

פעם חשבתי זה מילת-בושה כמו גנב אבל שכן שלי בשיכון בבלי, אדון שווארץ — אשכנזי אבל בראדם טוב — פתח מילון והראה לי כתוב בספסר זה פשוט מתווך. בראדם שקונה ומוכר לא חשוב מה או אחד שעושה עסקים על מזל. זה המקצוע שלי. אני לא מתבייש ממנו. ספקולנט זה אותו הדבר רק שהוא לוקח גם סיכון להפסיד. אם ככה גם ספיר ספ קולנט וספסר רק שהוא משחק בכסף של המדינה ואני משחק בכסף הפרטי שלי. אם הוא מפסיד מיליון על מלון היל-טון או אולי גוטינג או מפעל טקסטיל — מה איכפת לו? על הפאטא! כסף של אבא שלו? מחר ימציא מס חדש וימך של לעשות ספקולציות בכסף שלנו. אבל אם אני מפסיד אלף לירות, אף אחד לא יחזיר לי אותם.

אבל לא רק הוא. בענין הזה כל האנשי שים במדינה קצת לא ישרים. הכסף ש' הם עושים מספקולציות — נקי אבל ה' כסף שאני עושה — מלוכלך. כשבנק ישראל מחליף בזמן את הדולרים למארי קים קוראים לזה „מדיניות מוניטארית נבונה”. אבל כשאני עושה אותו דבר קוראים לזה „ספסרות”. מסחר בניירות ערך — זה בסדר. להיפך: מכובד מאד. אם אתה קונה היום 10,000 מניות ספסר ומוכר אותם מחר בשילינג רווח על כל מניה — אתה גאון פינאנסי. ואם אני עור ש' אתה דבר עם מאריקים או דולארים — אני סתם ספסר וספקולנט. כשאתה מכניס כסף לבנק, נותנים לך עליו ארבע אחוז ריבית. כשאתה לוקח כסף מהבנק אתה משלם לו עשרה אחוז ריבית. וזה נחשב בסדר גמור. נקי. מכובד. אבל כ' שאני עושה אותו דבר — זה ספסרות. עסקים מלוכ' לכים. איפה הצדק?

אדון שווארץ הסביר לי פעם למה ספסר סר או ספקולנט נחשב למקצוע לא כל כך מכובד בארץ. בהתחלה, כשבאו הח' לוצים הם לא רצו לעסוק במסחר, תיווך וכל המקצועות שהיהודים עשו בחוץ לארץ. רצו לעשות מהפיקה. רצו שיהודים יהיו פועלים, איכרים ושלא ירוויחו מע' בודה של אחרים. התוכנית הייתה טובה אבל יהודי זה יהודי. אי אפשר לשנות אותה בבת אחת. חק קע האבק של ה' מהפיקה והכל חזק ונהייה כמו שהיה. אף אחד לא רוצה לעבוד עבודה שחורה. כולם רוצים רווחים קלים. כולם קונים ומוכרים. ניירות ערך, מגרשים, דירות — מה שבא ליד. אפילו הקיבוצים עושים כסף מעבודה של אחרים. נגמרו כל ה' דיבורים על עבודה עברית ופועל עברי.

פתרון בעיית הפליטים

הוא גאון הדיין הזה. עד שהוא לא המ' ציא את פנטג דרכי הבטחון במחנות ה' פליטים איש לא ידע איך תיפתר הבעייה הנוראה הזו שרודפת אחרינו מאז קום המדינה. עכשיו כולם ודאי יתבעו לעצמם את זכות היוצרים לפנטג הגאוני הזה. זה כל כך הגיוני וכל כך פשוט: קודם כל פותחים כביש בטחון סביב המחנה כדי להפריד בינו ובין הפרדסים העלולים לשמש מקלט ומקום מתחבא למחבלים. לא סתם כביש אלא אוטוסטרדה בעלת ארבעה מסלולי תנועה (שני מסלולים לכל כיוון) אם כבר כביש, או לפחות ש' יהיה בו נוח לנסוע.

את הביקתות בשולי ה' מחנה הורסים ומשתמשים בהם כסוליינג (תשתית) ל' כביש האספלט. את תושבי הביקתות ההרוסות מעביי רים למחנה פליטים חדש בסיני. (להלן מחנה ב') כע' בור זמן מה, כאשר יתברר שהמחבלים עדיין פעילים במחנות א' יפרוץ חיל ה' הנדסה כביש אחד לאורך וכביש אחד לרוחב כל מח' נה. לא סתם כביש אלא, כמובן, אוטוסטרדה רחבה ומוארת שתק' שה על המחבלים מעבר מחלק אחד של המחנה למשנהו. בצומת האוטוסטרדה יוצ' בו רמזורים כדי למנוע התנגשויות בין כלי הרכב של כוחות צה"ל אשר יסיירו ללא הפוגה סביב המחנה ובכבישים שחור' צים אותו.

ספיר יכול לעשות את עצמו כאילו שה' מדינה לא חיה מספקולציות. אני יכול להגיד את האמת. נראה אותך מדפי' אותה.

יצחק (צ'יקו) מזרחי רח' לילובלום, ת"א

את תושבי האוטוסטרדות המרכזיות יעבירו למחנות חדשים בסיני וככה ימ' שיכו לפרוץ כביש בטחון במחנות עז' עד שלא ישאר מהם זכר. במקום שב נמצא היום מחנה ג'בליה יהיה מגרש אס' פלט ענקי, שפעם, בבוא השלום, יוכ' לשמש כשדה תעופה.

עכשיו אנחנו מעבירים את התסריט שלנו למחנה פליטים ב'. כעבור חודשני מספר, כאשר המחבלים יתחילו לפעול מ' תוך המחנה החדש הזה, יפרוץ צה"ל אוטוסטרדות ביטחון סביב המחנה ובטבורו. הבתים ה' חדשים שיהרסו יישמשו לסו' לינג ותושבי הבתים שיפוג' יעברו למחנה חדש בדרו' סני (להלן מחנה ג'). כע' בור זמן מה יפרצו גם ב' דרכי ביטחון, יעברו א' הפליטים המפונים למחנ' ד' וככה זה יימשך עד ש' ימצא פיתרון סופי לכ' הפליטים.

הפליטים שישארו בחיני' אלה שלא ייהרגו על-יני המחבלים ואלה שלא ייפוג' עו על-ידי הג'יפים שלו שיחלפו באוטוסטרדותו

ילחמו בעוד 25 שנה על זכותם לשוב ל' בתיהם במחנות הרצועה. איש מהם לא ינ' נור שאבותיהם רצו פעם לחזור לבתיה' שביפו, רמלה, לוד וח'יפה. ומי יודע? יכו להיות משה דיין יעשה או ז'סטה ש' גדול לבב וירשה לאחדים מהם לחנו' ולהתיישב סביב שדה התעופה של ג'בלני

לך תסמוך על הדולר

פעם הוא לירה שמונים, פעם שתיים שמו' ניס. פעם הוא שלוש וחצי לירות ופע' ארבע לירות עשרים. עוד לא ראה מטבע כל כך בלתי יציב. ממש התנהגו בלתי נסבלת מצידו.

אין ברירה. אני נאלץ לחזור על מה שאמרתי אחרי הפיחות הראשון ביחס ל' דולאר. הדברים, לצערי, עדיין אקטו' אלים. רבותי, אי אפשר לסמוך על הדולאר.

וצחון בעלות הברית

של המאריקים והיאנים עולה מיום ליונ' הדולאר והסטרלינג מתנדנדים וערכם פו' חת מיום ליום. רק עכשיו תופשת אמריקה את הטעו' שעשתה אחרי המלחמה. במקום להכרי' את גרמניה ויפאן לייצר מוצרי צריכ' חייבת הייתה אמריקה להכריח אותם ל' ייצר טאנקים, מטוסים וצוללות. את ה' טיסה לירה צריך היה להטיל על גרמני' ולהגיד לה: „אתם המצאתם את הטילי' הראשונים. קחו לכם עכשיו את פוץ-ברא' ואת כל המומחים שלכם ונראה אותכ' טסים לירה. ביובז את כל המשאבים ה' לאומיים שלכם על טילים, לוויינים וספי' גות חלל. מכוניות, מקררים, מצלמו' טרנזיסטורים ומכונות כביסה אנחנו ני' צר ונמכור לכם.”

אמריקה אוכלת עכשיו את הדיסה ש' בישלה עם תום מלחמת העולם השנייה. אחד האיטורים הראשנים והעיקריים ש' בעלות הברית (ביוזמה של אמריקה) הטי' לו על גרמניה ויפאן הוא ייצור כלי-ינסק ומלחמה. אתם, אמרו למדינות המובסות, דאגו לבני עמכם. שקמו את ההריסות והקימו תעשייה לצרכי שלום. במקום תר' תחים — גרביים ובמקום מטוסי קרב — מכונות-כביסה, שואבי-אבק, מקררים ו' מכוניות. אנחנו נעזור לכם במלוות, מע' נקים, ידע ומכונות. כל מה שעליכם לע' שות הוא לעבוד בחריצות ולשכוח את החלומות שלכם להחזיק למעצמות עור' למיות.

הנה תוצאות המדיניות המטופשת של ארצות-הברית. 26 שנה לאחר הנצחון המפואר על כוחות הציר הפכו גרמניה ויפאן למעצמות כלכליות אדירות ואילו בעלות הברית ואמריקה בראשן כורעות לפניהן ברך ומבקשות את חסדן, ערכם

חוץ מזה, ימח שמו, למה הוא רוצה שאני אפסיד? מה יש? גנבת ממישהו כסף? אני לא משלם מס-הכנסה? טוב, לא על כל הרווח. על חלק. אבל אני יחיד? אחרים לא עושים אותו דבר? מכוניות, סלפון, עוררת על תשבון העסק. הוצאות פה, הוצאות שם. יש אנשים שרק מההפסדים עושים חיים משוגעים. אני איש עסקים כמו כל אחד בארץ. אין שום הבדל. ואל תגיד לי שמסחר ב' מטבע-זר הוא גנד החוק. אל תצחקי אותי. אם הממ' שלה היתה באמת רוצה לחסל את השוק השחור — מן המטורה יודעת טוב מאד את הכתובת. אתה חושב שספיר לא מוכר לנו דולארים? כשמשלם לו — הוא מוכר. לפני שבוע אדם אחד קנה אצלנו יותר ממיליון דולאר ביום אחד. מי יודע אם הוא לא עשה את זה בשביל איהו בנק או אולי אפילו בשביל האוצר. הוא בטח ידע שיהיה פחות אוס' הוא קנה בארבע לירות שלושים, סימן שהשתלם לו. אני אומר לך כל התוק הזה נגד מסחר חופשי בדולארים זה כדי שלמשלה יהיה שוט נגד כל אורה. היא יודעת טוב מאד שלט סוחר, כל קבלן, כל אדם שיש לו ראש — מחזיק דולארים. אם לא בשווייץ או ב' ארץ, בכספת. ואם לא בכספת או בג'ארה. הממשלה מחזיקה את כולם ביד והיא תדפוק את מי שהיא תרצה לדפוק. אם אתה מרגיז את ספיר, מחר עושים חיפוש

